

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Ίσως η ιστορία αυτή φανεί κάπως... παράξενη, αλλόκοτη, ίσως φανταστική..., αλλά ΚΑΘΕ ΛΕΞΗ ΤΗΣ, ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ και συνέβη, στις 31 Αυγούστου 1995!

Ήταν 08.30, Πέμπτη, 31.8.1995, όταν ο Torsten και ο Thomas, οι δυο Γερμανοί βιολόγοι, που συμμετείχαν στο πρόγραμμα, για την μελέτη των σκνιπών στην Ελλάδα, μπήκαν, αναστατωμένοι, στο Εργαστήριο Παρασιτολογίας της Κτηνιατρικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, φωνάζοντας (στα γερμανικά): "Στέλιο, έπεσε ένα αεροπλάνο έξω απ' τη Θεσσαλονίκη!"

Τους ρώτησα, αναστατωμένος κι εγώ, να πουν λεπτομέρειες και αφού ηρέμησαν λίγο, μου είπαν, ότι ήταν με το αυτοκίνητο κοντά στη γέφυρα της Θέρμης (έφερναν δείγματα σκνιπών στο Εργαστήριο, απ' το Πολύχρονο, της Χαλκιδικής), όταν ένιωσαν κάτι μεγάλο να τους πλησιάζει από ψηλά. Έστρεψαν το βλέμμα και έντρομοι, είδαν, σε ύψος 10-15 μέτρων, ένα αεροπλάνο που έχανε ύψος. "Ήταν ένα ελικοφόρο αεροπλάνο, βρόμικο, σκούρο πράσινο και από κάτω γυαλιστερό".

Ο Torsten που οδηγούσε, είπε ότι πάτησε το γκάζι, για να προλάβει να κωθεί το αυτοκίνητο κάτω απ' τη γέφυρα, ενώ το αεροπλάνο πέρασε σε ύψος 2-3 μέτρα πάνω τους και χάθηκε πίσω απ' το ανάχωμα. Ο Thomas τρομαγμένος, είπε, "πάμε να μαζέψουμε πτώματα" κι εκείνη τη στιγμή, ο Torsten είδε, ασυναίσθητα, το ρολόϊ του αυτοκινήτου, που έδειχνε 07.45 και... σκέφτηκε, ότι έπρεπε να το διορθώσει, επειδή "εδώ και αρκετό καιρό, πήγαινε πίσω, 5 λεπτά της ώρας" (το ρολόϊ του χεριού του, έδειχνε 07.50 ακριβώς).

Τους ρώτησα αν σταμάτησαν, αλλά μου είπαν ότι δίστασαν να σταματήσουν, επειδή ήταν αλλοδαποί (!). Όταν τους ρώτησα, αν είδαν άλλους να σταματούν, κοιτάχτηκαν κάπως παραξενεμένοι και είπαν ότι ήταν μόνοι τους στον δρόμο και δεν θυμούνται να υπήρχαν άλλα αυτοκίνητα... Μου φάνηκε πολύ περίεργο, επειδή κατά κανόνα, εκείνη την ώρα, ο δρόμος αυτός, έχει πολύ μεγάλη κίνηση. Ένα ακόμη παράδοξο, ήταν, που δεν άκουσαν καθόλου θόρυβο αεροπλάνου, ούτε ακόμη και όταν αυτό έπεσε..., "ίσως, επειδή έπαιζε, δυνατά, το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου...", είπε, σκεφτικά, ο Torsten...

Η αλήθεια είναι, ότι υπήρχαν "κενά", στην ιστορία τους..., το καταλάβαιναν και οι ίδιοι... και, όταν για να ελαφρύνω λίγο την ατμόσφαιρα, έκανα την κλασική "πειραχτική" ερώτηση για γερμανούς, "είστε σίγουροι ότι το πρωινό σας δεν περιλάμβανε μπύρα;" ... δεν αντέδρασαν καθόλου, χαμένοι και οι δυο στις σκέψεις τους...

Αρχίσαμε να δουλεύουμε τα δείγματα που έφεραν απ' το Πολύχρονο και οι ώρες περνούσαν... με το ραδιόφωνο να παίζει, συνεχώς και τους γερμανούς να ρωτούν, αν ανέφεραν κάτι στις ειδήσεις... Αρχίσαμε να σκεφτόμαστε διάφορα... Ο Torsten ήταν, απόλυτα, βέβαιος, ότι το αεροπλάνο ήταν στρατιωτικό και μετέφερε απόρρητα έγγραφα, που δεν έπρεπε να κοινοποιηθούν... και "γι' αυτό, οι αρχές, το σκέπασαν, αμέσως, για να μη το δει κανένας" ...

Το απόγευμα, γύρω στις πέντε, είχαμε τελειώσει τη δουλειά και ο Torsten, πήγε τον Thomas στο αεροδρόμιο, για να φύγει στη Γερμανία, ενώ εκείνος, επέστρεψε στο Πολύχρονο. Είχε συννεφιάσει και ψιλόβρεχε.

Δούλευα μόνος στο γραφείο, όταν άκουσα μια παράξενη "βροντή". Έμοιαζε με έκρηξη. Κοίταξα το ρολόϊ μου. Ήταν ήδη 19.50. Σκέφτηκα ότι έπρεπε να φύγω πριν ξεσπάσει η μπόρα, επειδή δεν είχα μαζί μου ομπρέλα...

Όταν έφθασα στο σπίτι, γύρω στις 20.30 κι άνοιξα την τηλεόραση, είχε έκτακτο δελτίο ειδήσεων. Ένα στρατιωτικό αεροπλάνο, τύπου Antonov-26, έπεσε στις 19.50, έξω απ' τη Θεσσαλονίκη, κοντά στο Κέντρο Υγείας της Θέρμης. Πανικοβλημένοι γιατροί και ασθενείς περιέγραφαν την πτώση του αεροπλάνου και τον "τρομερό" θόρυβο.

Θυμήθηκα την παράξενη "βροντή" ... Μετά, μου πέρασε η σκέψη, ότι μόλις είχα ξυπνήσει και είναι πρωί..., αλλά είδα ότι ήμουν ντυμένος και θυμήθηκα ότι μόλις μπήκα στο σπίτι..., ότι είναι βράδι... για σιγουριά, άνοιξα τα παντζούρια...

Την επόμενη μέρα ο Torsten ένοιωθε, ακόμη πιο παράξενα από μένα. Παρά το γεγονός ότι όλοι στο Εργαστήριο, παραδεχόμασταν ότι το πρωί της Πέμπτης 31.8.1995 είχαμε ενημερωθεί απ' αυτόν, για το αεροπορικό δυστύχημα (με σχεδόν όλες του, τις λεπτομέρειες), ΟΛΟΙ ΜΑΣ, είχαμε αντικειμενικές αποδείξεις, ότι το δυστύχημα αυτό, ΣΥΝΕΒΗ ΑΚΡΙΒΩΣ 12 ΩΡΕΣ, ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ!

Οι δυο γερμανοί συνεργάτες μας, είχαν πει για το αεροπλάνο, 12 ώρες ΠΡΙΝ αυτό πέσει, "ήταν ένα ελικοφόρο αεροπλάνο, βρόμικο, σκούρο πράσινο και ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΓΥΑΛΙΣΤΕΡΟ" ... και ήταν έτσι..., μόνο, που το "ΓΥΑΛΙΣΤΕΡΟ" έγινε, αφού σύρθηκε στο χωράφι για 300 μέτρα...

Ενόραση; Παράλληλο σύμπαν; Η ζώνη του λευκόφωτος; Η πραγματικότητα;

https://averoph.wordpress.com/2016/08/31/___trashed-8/